

اعتبار عقلی و شرعی رأی اکثریت

مسعود آهانی

سرشناسه: امامی، مسعود - ۱۳۹۳

عنوان و نام پدیدآور: اعتبار عقلی و شرعی رای اکثریت / نویسنده مسعود امامی.

مشخصات نشر: تهران: آدینه، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۲۱۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۹۸-۳۷-۹

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: مهوكراسی — جنبه‌های مذهبی — اسلام

موضوع: Democracy — Religious aspects — Islam

موضوع: اسلام و دولت

موضوع: Islam and state

موضوع: آزادی

موضوع: Liberty

موضوع: اسلام — بیهقی، مذهبی — اسلام

موضوع: Liberty — Religious aspects — Islam

رده بندی کنگره: RP ۲۰۰۱۱

رده بندی دیوبی: ۱۳۸۳۲

شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۷۹۸۹

وضعیت رکورد: فیبا

اعتبار عقلی و شرعی رای اکثریت

نویسنده: مسعود امامی

ناشر: انتشارات آدینه

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۹

تیراز: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۳۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۹۸-۳۷-۹

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۱۲۶۱۳۷۰ و ۸۸۵۴۶۰۲

www.AdinehBook.com

هیچ شخص حقیقی یا حقوقی حق استفاده از کتاب برای چاپ و نشر تمام یا بخشی از این اثر را به هر صورت اعم از دیجیتال، چاپ کتاب یا جزوی و حتی برداشت بهصورت دستنویس ندارد و متخلفین به موجب بند ۵ از ماده‌ی قانون حمایت از ناشران تحت پیگرد جدی قانونی قرار می‌گیرند.

فهرست

۹.....	مقدمه
۱۳.....	فصل اول تبیین مفاهیم
۱۳.....	۱. آزادی تکوینی و آزادی تشریعی
۱۵.....	۲. حاصلت مسلوب و داور نهایی
۱۸.....	۳. دموراسی
۲۷.....	فصل دوم بررسی قلمروی انتبار رأی اکثریت
۲۷.....	مبانی اول: حق تعیین سرنوشت
۲۸.....	۱. آزادی تکوینی مقدمة رشد
۴۰.....	۲. حق تعیین سرنوشت حکم فرادیه
۴۳.....	۳. اطلاق حق تعیین سرنوشت
۴۷.....	۴. حق تعیین سرنوشت و ضرورت قرین اجری
۵۱.....	۵. حق تعیین سرنوشت و اعتبار رأی اکثریه
۵۲.....	۶. رأی اکثریت و داور نهایی
۵۳.....	۷. حق تعیین سرنوشت و آرمان آزادی
۵۴.....	۸. حق تعیین سرنوشت در نظام جمهوری اسلامی ایران
۵۹.....	۹. نتایج مبانی حق تعیین سرنوشت
۶۰.....	مبانی دوم: کشف حقیقت
۶۰.....	۱. گزارشی از موافقان و مخالفان مبانی کشف حقیقت

اعتبار عقلی و شرعی رأی اکثریت ۶	
۲. نتایج مبنای کشف حقیقت ۶۹	
مبنای سوم: مشروعیت دینی ۷۳	
۱. گزارشی از موافقان و مخالفان مبنای مشروعیت دینی ۷۵	
۲. شورا ۸۸	
۳. نتایج مبنای مشروعیت دینی ۹۱	
مبنای چهارم: مصلحت ۹۳	
۱. گزارشی از موافقان مبنای مصلحت ۹۴	
۲. نتایج مبنای مصلحت ۹۶	
مبنای پنجم: مذهبیت ۹۷	
نتیجه مبدی ، سولیت ۱۰۳	
جمع بندی ۱۰۴	
فصل سوم رأی اکثریت در زان کریم ۱۰۷	
۱. دلایل قرآنی عدم اعتبار رأی اش ۱۰۷	
دلیل اول ۱۰۸	
اشکال اول ۱۱۱	
اشکال دوم ۱۱۲	
دلیل دوم ۱۱۶	
اشکال ۱۱۶	
۲. دلایل قرآنی اعتبار رأی اکثریت ۱۱۷	
۳. اکراه در دین در نگاه عالمان دینی ۱۲۹	
فصل چهارم رأی اکثریت در سیره معصومان (ع) ۱۳۹	
۱. اعتبار رأی اکثریت و نظریه امامت ۱۳۹	

مقدمه

در دنیا، امر و مراجعته به آرای عمومی و ترجیح رأی اکثریت در تصمیم‌گیری‌های مدنی، یک ارزش جهانی تبدیل شده است. در بیشتر کشورها، انتخاب نوع حکومت، قانون اساسی، عالی‌ترین مقام مسؤول در کشور و نمایندگان مجلس، راه اول رأی اکثریت می‌باشد. تصمیم‌گیری در مجالس و شوراهای نیز بر اساس ترجیح رأی اکثریت است. قاعده اعتبار رأی اکثریت حتی در بسیاری از جمیع های کوچک و خانوادگی نیز جاری است و اعضای یک جمع در امور اسلامی، که به همه اعضا مربوط می‌باشد، پس از اعلام نظر همه، معمولاً در نهایت به رأی اکثریت عمل می‌کنند.

نظام جمهوری اسلامی ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست و مهم‌ترین تصمیم‌گیری‌های جمیعی در آن، مانند انتخاب نوع حسومت، قانون اساسی، ولی فقیه، رئیس جمهور و نمایندگان مجالس شورای اسلامی و خبرگان رهبری بر اساس اعتبار رأی اکثریت شکل می‌گیرد.

امروزه دیدگاه اسلام درباره مراجعته به آرای عمومی و ترجیح رأی اکثریت و حوزه اعتبار آن، دغدغه ذهنی بسیاری از مسلمانان است و

۱۰ اعتبار عقلی و شرعی رأی اکثریت

دانشمندان مسلمان و غیرمسلمان پژوهش‌های مختلفی در این زمینه انجام داده‌اند و دیدگاه‌های متفاوتی نیز در این زمینه ارائه شده است. دست‌یابی به دیدگاه اسلام در این باره، برای مردم ایران و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی که می‌کوشند تحت حکومتی مبتنی بر آموزه‌های اسلام زندگی کنند، امری بسیار مهم است.

در باره اعتبار یا عدم اعتبار رأی اکثریت، دست‌کم دو قول موافق و خالق و بوده‌ارد. اما با دقت در دیدگاه‌های موافقان و مخالفان، این نتیجه نتیجه نیست، آید که آن‌ها دارای مبانی مختلفی هستند و نمی‌توان همه مخالفان یا موافقان را دارای یک دیدگاه دانست. چه بسا بنا بر نظر کسانی، رأی اکثریت بر اساس یک مبانی، دارای اعتبار و حجت باشد و بر اساس مبانی یا مبانی فاقه اعتبار باشد. بنابراین آنچه در تفکیک دیدگاه‌ها و بالطبع در نقد و بروز آن‌ها نقش اصلی را دارد، مبانی آن‌ها است. از این رو می‌باشد بر اساس بانوی طرح دیدگاه‌ها پرداخت. مهم ترین مبانی برای اعتبار رأی اکثریت دارند و حق تعیین سرنوشت، کشف حقیقت، مشروعیت دینی، مصلحت و آرایه. مستند اعتبار رأی اکثریت بر اساس هر یک از این مبانی می‌تواند دلایل عقایل یا نقلی باشد.

در این نوشتار کوشش شده تا این ادعا اثبات شود که مبانی حق تعیین سرنوشت که مبتنی بر ادله متقن عقلی و شرعی است، تنها مبانی استواری است که می‌تواند بیشتر موارد مراجعه به آرای عمومی در جوامع امروز - نه همه آنها - و ترجیح رأی اکثریت در آنها را موجه سازد. عدم توجه بیشتر صاحب نظران به این مبانی و اظهار نظر آنها درباره

اعتبار یا عدم اعتبار رأی اکثریت بر اساس سایر مبانی - بخصوص مبنای کشف حقیقت - موجب آشتفتگی مباحث پیرامون این موضوع شده است. بر این اساس، تبیین مبنای مختلف صاحب نظران برای اعتبار یا عدم اعتبار رأی اکثریت و اقتضانات هر یک از این مبانی و تفکیک آنها به جهت جلوگیری از درهم آمیختگی مباحث علمی در این باره، هدف مهم دیگر نیست که این نوشتار در پی آن است.

مهم‌ترین نکته‌ای که این نوشتار آن را به اثبات می‌رساند بدین قرار است که بینه‌تر صائب نظران در حوزه فقه و اندیشه اسلامی با توجه به مبنای کشف حقیقت ادعاء رأی اکثریت را انکار کرده‌اند. آنان ادعا کرده‌اند که رأی اکثریت کالیف از حقیقت نیست، چه بسا اقلیت یک جامعه بر حق، و اکثریت در کمترین بایشند، پس سزاور نیست در تصمیم گیری‌های جمیعی به رأی کثریت نباشد. ادعای این گروه از اندیشمندان در باره عدم اعتبار رأی اکثریت مبتنی بر مبنای کشف حقیقت است و این ادعا بر اساس این مبنای رساب و منطقی است، اما نکته‌ای که آنها بدان توجه نکرده‌اند این است که بیشتر موارد مراجعته به آرای عمومی در جوامع امروز برای کشف حقیقت نیست. اکثر باری این است که انسان‌ها خودشان باید برای زندگی خود تصمیم بگیرند. انسان نمی‌تواند آنها را مجبور به رفتاری کند که خلاف خواست آنها است، هر چند رفتار آنها نادرست باشد. از چنین مبنائی تعبیر به حق تعیین سرنوشت شده است و راهکار اجرائی آن در تصمیم گیری‌های جمیع عبارت از مراجعته به آرای عمومی و ترجیح رأی اکثریت است.

برای اثبات این ادعا در این نوشتار نخست به تبیین مفاهیم مرتبط

اعتبار عقلی و شرعی رأی اکثریت ۱۲

پرداخته می‌شود، سپس هر یک از مبانی پنج گانه مورد بررسی عقلی قرار گرفته و نتایج منطقی اعتبار رأی اکثریت بر اساس هر یک از آنان تبیین می‌گردد. در مرحله بعد، اعتبار رأی اکثریت از دیدگاه قرآن کریم و سیره معصومان (ع) بر اساس مبنای حق تعیین سرنوشت و عدم اعتبار آن بر اساس مبنای کشف حقیقت به اثبات می‌رسد.